

mann! ... Ein dekorirter Herr!“ Hele Huset kom paa Benene, Værten stormede til og løb med bart Hoved helt ned paa Gaden til mig. Tableau! Jeg havde imidlertid kastet et forbavset Blik ned paa mit Frakkeopslag: her sad i Knaphullet en lille, henvisnet Rest af den Rose, som du stak deri i Morges, da vi skiltes. Kære Ven, at din sidste Gave til mig skulde volde en saadan Malheur! For du kan vist tænke dig til den Modtagelse, jeg fik, da man opdagede Sammenhængen. Men du kan tro, jeg skaffede os begge Oprejsning! Da jeg var kommen op paa mit Værelse, blev jeg ved at ringe og skælde som en veritabel Storkorsridder, og da Opvarteren kom med Fremmedbogen, kunde jeg ikke dy mig men satte flot et „von“ foran mit Navn. Ryst ikke paa Hovedet! Du skulde set, hvor det hjalp! Da jeg gik ud, stod Værten i Forstuen og bukkede. Egenhændig slog han Døren op for mig med et allerydmygst „Hr. Baron!“ Dette er da den anden Erfaring, jeg har gjort min første Rejsedag, at et Adelskab maaske slet ikke var til at kimse af. Det har forresten ogsaa din Onkel allerede sagt mig. Det er naturligvis latterligt; men en af Betingelserne for at kunne vinde Magt over Menneskene er vistnok den, at man har Mod til at udnytte deres Daarskaber.

Jeg har nu set mig lidt om paa U n t e r d e n L i n d e n og sidder i Øjeblikket inde hos B a u e r og skriver dig dette til. Ude fra Gaderne lyder en Summen og Brusen, der ikke lader mig i Tvivl om, at jeg befinder mig i et Verdenscentrum. Jeg har en Fornemmelse, som om jeg sad midt inde i et kæmpemæssigt Vandhjul. Og hvad er vel disse Millionbyer andet end uhyre Turbiner, der suger Menneskestrømmene til sig og udspyer dem igen efter at have berøvet dem deres Energimængder? Hvilken Koncentration af levende Kraft! Der er virkelig noget opløftende ved saaledes at fornemme Gulvet under Ens Fødder dirre af to Millioner Menneskers udladete Energi. Hvad vil vi ikke kunne udrette i det kommende Aarhundrede, naar vi har lært at akkumulere Arbejdsværdier, i Sammenligning med hvilke de, vi nu tumler med, er for bare Barneleg at regne!

Men nu nok for idag. — —